

בש"פ 883/17 - מדינת ישראל נגד מהדי הואשלה, יאסר אבו סולב

בבית המשפט העליון

בש"פ 883/17

בש"פ 1833/17

כבוד השופט ס' ג'ובראן
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת בבש"פ 883/17
ובבש"פ 1833/17:

נ ג ד

המשיב בבש"פ 883/17: מהדי הואשלה

המשיב בבש"פ 1833/17: יאסר אבו סולב

בקשה להארכת מעצר רביעית של המשיבים לפי סעיף
62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"א באדר התשע"ז (19.3.2017)

בשם המבקשת: עו"ד חיים שוייצר

בשם המשיב בבש"פ 883/17: עו"ד אורי בן נתן
בשם המשיב בבש"פ 1833/17: עו"ד שאדי נאטור

החלטה

1. בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים, רביעית במספר, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של המשיבים בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 24704-09-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם. בבקשות שהגישה, ביקשה המבקשת כי

מניין תשעים הימים עבור המשיב בבש"פ 883/17 יחל מיום 4.2.2017 וכי מניין תשעים הימים עבור המשיב בבש"פ 1833/17 יחל מיום 7.3.2017. יודגש, כי בדיון לפניי מיום 19.3.2017 ביקשה המבקשת כי מניין 90 הימים יחל ביום 4.2.2017 עבור שני המשיבים.

רקע רלוונטי

2. ביום 13.9.2015 הוגש כתב אישום נגד המשיב בבש"פ 883/17 (להלן: הואשלה) ונגד המשיב בבש"פ 1833/17 (להלן: אבו סולב), המייחס להם עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 233(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; הסגת גבול, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין; החזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 לחוק העונשין; קבלת נכס שהושג בפשע, לפי סעיף 411 לחוק העונשין; וריבוי עבירות התפרצות למקום מגורים וגניבה, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין. בנוסף, ייחס כתב האישום לאבו סולב עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ללא רישיון רכב, לפי סעיף 3 לפקודת התעבורה; ונהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי, התשל"ל-1970. כמו כן ייחס כתב האישום להואשלה שתי עבירות הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, אבו סולב נהג ברכב ללא רישיון נהיגה, בו ישב גם הואשלה וכן אדם נוסף (להלן: השלושה). לאחר שהרכב ביצע עקיפה לא חוקית, הורתה המשטרה לרכב לעצור בצד הדרך לבדיקה. בעקבות זאת, החל הרכב להימלט מהמקום תוך נהיגה פרועה ומסוכנת, וניידת המשטרה החלה לדלוק בעקבותיו. בסוף המרדף נטשו השלושה את הרכב, ברחו והתחבאו בחצרות בתים סמוכים. בחזקתו של הואשלה וכן בתוך הרכב נמצאו מכשירים אלקטרוניים יקרי ערך שנגנבו בהתפרצויות לבתים במושב סמוכים בחודשים שקדמו למרדף.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, המבקשת הגישה בקשה להארכת מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. בהחלטתו מיום 4.11.2015 הורה בית המשפט המחוזי (השופט נ' אבו טהה) על מעצרו של אבו סולב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, זאת לאור הסכמתו ובהיעדר מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה. בהחלטתו מיום 18.11.2015 הורה בית המשפט המחוזי (השופט נ' אבו טהה) על מעצרו של הואשלה עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, בקבעו כי קיימות ראיות לכאורה, רמת מסוכנות גבוהה וחשש מהימלטות מאימת הדין.

משלא הסתיים משפטם של המשיבים בתום תשעה חודשים, בית משפט זה הורה על הארכת מעצרו במספר החלטות, כפי שיפורט להלן: בבש"פ 4565/16 מיום 7.6.2016, הוריתי על הארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים, בהסכמתם; בבש"פ 6645/16 מיום 4.9.2016, הורה בית משפט זה (השופט י' דנציגר) על הארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים נוספים, בהסכמת אבו סולב, ונוכח עברו הפלילי המכביד והחשש מהימלטות מאימת הדין בעניינו של הואשלה; בהחלטתו בבש"פ 9098/16 מיום 28.11.2016 הורה בית משפט זה (השופט ע' ברון) על הארכת מעצרו של אבו סולב ב-90 ימים בהסכמתו; בהחלטה נוספת באותו הליך, מיום 19.12.2016, הורה בית משפט זה (השופט ע' ברון) על הארכת מעצרו של הואשלה ב-60 ימים נוספים וכן הורה על הכנת תסקיר שירות מבחן בעניינו של הואשלה, בהדגישו את קצב התקדמות ההליכים המטריד בעניינם של המשיבים. כמו כן בית המשפט הדגיש בהחלטתו זו את הצורך לקבוע מועדי דיון נוספים. בנוסף, במסגרת דיון בבקשות שבכותרת, ביום 1.2.2017 הוריתי אני על הארכת מעצרו של הואשלה עד למתן החלטה אחרת; וביום 28.2.2017 הורה השופט נ' סולברג על מעצרו של אבו

סולב עד למתן החלטה אחרת. עוד יצוין, כי ביום 16.3.2017 דחה בית המשפט המחוזי (השופט נ' אבו טהה) את בקשתו של הואשלה לעיון חוזר בהחלטה שלא לשחררו להארכת מעצר. בהחלטתו זו התייחס בית המשפט המחוזי לתסקיר משלים שהגיש שירות המבחן בעניינו, אשר קבע כי רמת הסיכון הנשקפת ממנו גבוהה, וכן כי החלופה הנוכחית אינה מהווה מענה הולם למסוכנות זו.

4. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי, עד למועד הדיון לפני התקיימו 4 דיוני הוכחות בתיק, בהם נשמעו 8 עדי תביעה. התיק קבוע לדיוני הוכחות בימים 19.4.2017 ו-15.5.2017. בדיון בחודש מאי עתידה להתחיל פרשת ההגנה, ועל הצדדים להיות ערוכים להשמיע סיכומיהם. דהיינו, במהלך הארכת המעצר המבוקשת בעניינם של המשיבים קבוע דיון הוכחות אחד.

הבקשות להארכת המעצרים

5. בבקשתה להארכת מעצרו של אבו סולב, המבקשת גורסת כי מסוכנותו הרבה עולה הן מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום, לרבות נהיגה פראית תוך סיכון חיי אדם רבים בכביש והתפרצות לבתים; והן מתוך עברו הפלילי, הכולל בין היתר הרשעות בעבירות רכוש, נהיגה ללא רישיון, עבירות סמים והצתה, וכן עונש מאסר בפועל ועונש מאסר על תנאי. בנוסף, המבקשת טוענת כי נוכח בריחתו מהמשטרה ברכב וברגל, עולה חשש לשיבוש הליכי משפט והימלטות מהדין. המבקשת מדגישה, כי שלב ההוכחות בתיק עתיד להסתיים בתום הדיונים הקבועים במהלך תקופת ההארכה המבוקשת, ופרשת ההגנה ושלב הסיכומים עתידים להתחיל ביום 15.5.2017.

גם בבקשתה להארכת מעצרו של הואשלה עומדת המבקשת על מסוכנותו. לשיטתה, המעשים המיוחסים לו בכתב האישום לרבות נסיעה פראית תוך סיכון חיי אדם, התפרצות לבתי מגורים וגניבה, כמו גם העובדה שביצע את המעשים בהיותו אסיר ברישיון ובעת שהיה אמור להיות במעצר בית לילי – מעידים על מסוכנותו. המבקשת מטעימה כי מסוכנותו של הואשלה עולה גם מעברו הפלילי, הכולל בין היתר הרשעה בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ובעבירות רכוש, וכן ריצוי של עונש מאסר בפועל. נוסף על כך, המבקשת טוענת כי נוכח בריחתו מהמשטרה קיים חשש להימלטות מאימת הדין, וכן מפנה לתסקיר שירות המבחן בעניינו, שמצביע על מסוכנות גבוהה ולא בא בהמלצה לשחררו.

6. מנגד, טוענים באי כוחם של המשיבים כי אין לקבל את הבקשה. בא כוחו של הואשלה גורס כי מדובר בתיק עבירות רכוש, בו אין מקום לאשר הארכת מעצר רביעית. בא כוחו של הואשלה מדגיש כי מעצרו נמשך מזה 19 חודשים, כי תסקיר שירות המבחן בעניינו לא שלל חלופת מעצר חרף מסוכנותו, וכי יש מקום להורות על שחרורו לחלופת מעצר. לצד זאת, בא כוחו של אבו סולב סבור כי התמשכות ההליכים אינה נובעת מהתנהלותו שלו, וכי הסכים להארכת מעצרו בבקשות קודמות שהוגשו, היות שחשב שההליך המשפטי לקראת סיום. היות שבחלוף חודשים רבים לא הסתיימה פרשת התביעה, הוא סבור כי נקודת האיזון בעניינו השתנתה.

דיון והכרעה

7. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת התנהלות ההליך העיקרי, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

8. הלכה היא שבבחינת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, יש לאזן בין הזכות לחירות וחזקת החפות, לבין האינטרסים של שמירה על ביטחון הציבור וקיומו של הליך שיפוטי תקין. במסגרת זו, יש לשקול בין היתר את חלוף הזמן מתחילת מעצרו של המשיב, את קצב התנהלות ההליכים בתיק העיקרי, את חומרת העבירות ונסיבותיהן, את החשש מפני שיבוש הליכי משפט ואת מידת המסוכנות הנשקפת המשיב לבקשה (בש"פ 771/17 מדינת ישראל נ' קורסונסקי, פסקה 5 (1.2.2017); בש"פ 8619/16 מדינת ישראל נ' פישר, פסקה 8 (27.12.2016); בש"פ 7460/16 מדינת ישראל נ' סמדיה, פסקה 13 (26.10.2016)).

9. אשר למסוכנות הנשקפת מהמשיבים, זו עולה הן מחומרת המעשים המיוחסים להם בכתב האישום, והן מהעבר הפלילי של כל אחד מהם, הכולל הרשעות דומות לאלה המיוחסות להם. בנוסף, בית משפט זה עמד בהחלטותיו מימים 4.9.2016 ו-19.12.2016 על המסוכנות הנשקפת מהואשלה, העולה גם מהתסקיר המשלים שהוגש בעניינו כאמור לעיל. כן עמד בית משפט זה בהחלטות שנזכרו על החשש מהימלטות מאימת הדין בעניינו – חשש הנסמך על העובדה שברח מפני השוטרים בעת האירוע, ועל העובדה שביצע את העבירות תוך הפרת תנאים מגבילים וחרף העובדה שמרחפים מעל ראשו עונשי מאסר על תנאי הרלוונטיים לעבירות שביצע. בדומה, סבורני כי גם בעניינו של אבו סולב קיים חשש להימלטות מאימת הדין, זאת נוכח העובדה שהוא היה זה שנהג במכונית וברח מהשוטרים, נוכח העובדה שהוטל עליו עונש המאסר על תנאי בהליך קודם, ונוכח עברו הפלילי.

ואולם, אין לכחד כי התמשכות ההליכים בהליך העיקרי בעניינם של המשיבים אינה משביעה רצון. בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בהתקדמות יעילה של הדיונים בתיק העיקרי במהלך תקופת הארכת המעצר (ראו בש"פ 8655/16 מדינת ישראל נ' ג'ני, פסקה 11 (23.11.2016); בש"פ 5881/16 מדינת ישראל נ' מנז'לי, פסקה 6 (18.8.2016); בש"פ 4341/15 מדינת ישראל נ' עיסאוי, פסקאות 22-23 (29.6.2015)), והעניין אף הודגש בעניינו של הואשלה בהחלטתה של השופטת ע' ברון מיום 19.12.2016. אבהיר, איני סבור כי התמשכות ההליכים זו מצדיקה דחיית הבקשות להארכת מעצרו של המבקשים, או הוראה על חלופות מעצר בעניינם, זאת נוכח המסוכנות הנשקפת משני המשיבים ונוכח החשש מהימלטות מאימת הדין בעניינם, כמפורט. עם זאת, במטרה להביא לסיום מהיר של ההליך העיקרי, בדיון שהתקיים לפניי ביום 19.3.2017 הוריתי לבא כוח המבקשת לעתור לבית המשפט המחוזי בבקשה לקבוע מועדים נוספים לדיוני הוכחות בתיק העיקרי. אבקש מבית המשפט המחוזי לקבוע מועדי דיון נוספים לצורך שמיעת הראיות בתקופת הארכת מעצר זו, בהתאם לשיקולי יומנו.

10. סוף דבר, דין הבקשה להתקבל. מעצרו של המשיבים יוארך ב-90 ימים מיום 4.2.2017, או עד למתן פסק דין בת"פ 24704-09-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ג באדר התשע"ז (21.3.2017).

ש ו פ ט